

عنوان مقاله:

بررسی «سریه» خالدبن ولید و عملکردهای بعدی خالد در دوران خلفا

محل انتشار:

ماهنامه پژوهش ملل، دوره 7، شماره 82 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سید محمد شهیدی شادکامی - دانشجوی دکتری تاریخ، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

ستار عودی - دانشیار، گروه تاریخ، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

محبوبه شرفی - دانشیار، گروه تاریخ، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

در اعزام و انتصاب فرماندهان سریه ها، پیامبر اسلام، موقعیت ها و حمایت های قبیله ای را هم در نظر می-گرفتند. که گاه از انصار یا مهاجرین و یا قبیله ای دیگر باشد. بر همین اساس، هدف مقاله حاضر، بررسی و شناخت علل یا عواملی است که به تغییر رفتاری بعضی از این فرماندهان که به اصحاب پیامبر معروف هستند، می شود. روش پژوهش در این مقاله بصورت توصیفی- تحلیلی بوده و سوال مطرح شده در این مقاله مربوط به یکی از اصحاب پیامبر بنام خالدبن ولید می باشد که آیا او عملا اقداماتی که انجام داده براساس آموزه های اسلامی بوده یا براساس رفتارهای دوران های جاهلیت؟ در پاسخ، به این فرضیه می رسیم که او عملا اقدامی که انجام داده براساس رفتارهای دوران های جاهلیت بود و نه براساس آموزه های اسلامی، که این رفتار در نبردهای بعدی او در دوران خلفا و حتی در فتوحات دیده می شود. یافته ها حاکی از آن است که عامل بودن به دستورات اسلام مربوط به زمان خاصی نیست و مربوط به اشخاص خاصی نیست و همه مسلمانان و در تمام احوال خصوصا خواص و فرماندهان و ساکن در هر جای دنیا و هر گروه و مذهب موظف به اجرای آن مطابق با دستورات اسلامی هستند و اگر هر فرماندهی و یا خواص و یارانی و ... براساس سلیقه خود عمل کند و نه مطابق دستورات اسلامی، نمی توان اسم اسلامی روی آن گذاشت.

کلمات کلیدی:

سریه، خالدبن ولید، اصول اسلامی جنگ، آموزه های اسلامی، رفتارهای جاهلیت اصحاب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1600078>

